

РЕШЕНИЕ

№ 229

гр. Пазарджик , 14.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и втори март, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Димитър Бишуров

при участието на секретаря Ива Чавдарова
като разгледа докладваното от Димитър Бишуров Административно
наказателно дело № 20205220201790 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Н. С. С., ЕГН ***** от гр.Хаско
против Електронен фиш серия Г, № 0022006 на ОДМВР-Пазарджик, с кой
на основание чл.638 ал.4 от КЗ, във вр. с чл.638 ал.1, т.1, във вр. с чл.461, т
и за нарушение на чл.483 ал.1, т.1 от КЗ е наложена глоба в размер на 250л
/двеста и петдесет лева/.

Релевираните в подадената жалба оплаквания се свеждат до налич
на материална и процесуална незаконосъобразност на ЕФ, чиято отмяна
иска.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуал
представител. Постъпва писмено становище от пълномощник на жалбоподател
с което се излагат съображения за отмяна на обжалвания ЕФ, като се претенди
и присъждане на разноски.

За ответникът по жалбата – териториалната структура на ОД на МІ
Пазарджик, редовно призована, не се явява представител. Постъпва писме
становище от пълномощник на директора на ОДМВР-Пазарджик, с което изла

съображения за потвърждаване на ЕФ, прави възражение за прекомерност разноските на другата страна и на свой ред иска присъждане на такива.

Районният съд провери основателността на жалбата, след като съобрази становищата на страните, съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съблюдаване на разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, прие за установено следното:

С обжалвания ЕФ е наложена горепосочената глоба на Н.С., в качеството на собственик на МПС – ла. „Сеат Толедо“ с рег. № ***, защото на 01.11.2019г. 08:31 часа, на АМ „Тракия“, км 59-ти, в посока за гр.София, било заснето горепосоченото МПС по време на движение. Заснемането станало с АТСС TWIN*CAM с № SD2D0027, като било установено нарушение на Кодекса застраховането, доколкото жалбоподателя, като физическото лице и собственик на горепосоченото МПС, което било регистрирано в България, респ. не бил спряно от движение, не бил сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите /ЗЗГО/.

Въз основа на това бил издаден атакуваният ЕФ.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства, които са абсолютно непротиворечиви.

При така установеното е видно, че жалбата против атакувания ЕФ неоснователна.

На първо място следва да се отбележи, че обжалваният ЕФ не процесуално неизправен, тъй като има пълно съответствие между описателната санкционна част, като описателната съдържа достатъчно и ясни обстоятелства извършване на нарушението. При описанието му се сочи, че има движение на МПС, чиято посока и място на движение са отразени, т.е. несъмнено е дори липсата на отразено „управление“, с който термин борава нормата на чл.638 ал.1 от КЗ, че се касае именно за такова по отношение на автомобил, собственост на посоченото физическо лице, който е без сключен договор за ЗЗГО, което пък нарушение именно по посочените в ЕФ квалификационни текстове.

Фишът е издаден при установено управление на процесното МПС, за което няма спор и е установена липсата на посочения застрахователен договор. I

могат да се споделят възприети в някои съдебни решения съображения, че как управлението, така и липсата на договор следва да бъдат установени към един същ момент – при заснемането с АТСС, респ. и именно от това средство Редакцията на нормата на чл. 638, ал.4 от КЗ предвижда, че „когато автоматизирано техническо средство или система е установено и засне управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за ЗЗГО ...“, т.е. съвсем ясно е предвидено, установяването с техническо средство или система е по отношение управлението, а проверката относно наличието или не на сключен договор може и да не бъде извършена с такова АТСС, както и да не е извършена в момента на заснемането, а в един по-късен момент.

Както става ясно от приложената по делото извадка от паметта процесното АТСС /л.10 от делото/ – „Справка по критерии mOffice“ с данните заснетите МПС без сключена ЗЗГО /виж т.2.1.5 и т.2.2 от методически указания за работа с процесното АТСС на л.3-37/, същото съдържа информация за локация, снимка и номер на процесното МПС. Системата е работила заложен приоритет – „застраховка“, за която е маркиран удивителен знак. Тоези тази проверка е била към момента. Дали обаче тя е извършвана само тогава и само след това или и в двата случая е напълно без значение, тъй като изискване за издаването на процесния фиш на основание чл. 638, ал.4 от КЗ е само управлението да е установено с АТСС.

Неговото издаване в процесния случай е на посоченото законо основание. С Тълкувателно решение 1/14г. ВАС призна възможността поставяне на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, като изрично указва необходимостта да се извърши по „определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания“ (ако чл. 32, ал. 2 от Конституцията). Процесният ЕФ е издаден на основание чл. 64 ал.3 от КЗ за нарушение по чл.638, ал.4 от КЗ, като и двете норми в своето из първо предвиждат състав на едно и също нарушение: „когато с автоматизира техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител по условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата“. Така

въведен напълно самостоятелен и независим от въведените с ал. 1 и ал.3 на чл. 638 състави на нарушения (съответно за собственик и водач), като препратката ал.4 на чл. 638 към чл. 638, ал.1 от КЗ е само досежно наказанието, което различно за физически и юридически лица. Законодателното решение разграничението на чл.638, ал.1 и на чл. 638, ал.4 КЗ, доколкото в двата случая понася отговорност от собственика за неизпълнение на задължението сключване на договор за ЗЗГО за притежаван автомобил да е относно предвидения различен ред за реализиране на отговорността. В чл. 647, ал.1 и 2 КЗ е предвиден общия ред за търсене на административнонаказателна отговорност - издаване на АУАН и НП при установени нарушения по чл. 638 ал.1 и ал.3 от КЗ. За нарушението обаче по ал.4 на чл. 638 редът е различен. Той е регламентиран с чл.647, ал.4 от КЗ - издаване на ЕФ на основание въведеното с нея изискване - да е установено управление (за разлика от ал.1, където достатъчно само притежаването на МПС без договор за ЗЗГО) по специален начин – с АТСС на МПС, за което не е сключен задължителен договор за ЗЗГО. Чл. 638, ал.1 от КЗ предвижда отговорност чрез съставяне на АУАН и издаване на НП за собственика. Отговорността на собственика по ал.1 на чл. 638 е абсолютна (без значение дали МПС е било управлявано или не) , а по ал.3 - само в отношение на лице, което е водач-несобственик. Нормата на чл.638, ал.4 от КЗ предвижда ясно и категорично отговорност само за собственика, но е установено по посочения специален начин - чрез АТСС управление на МПС. Това не е недомислие в закона, а обмислено и целенасочено решение. Състави по чл. 638, ал.1 и ал.3 КЗ освен, че се осъществяват от субекти, притежаващи различни качества: по ал. 1 - собственика (чл. 438, ал.1 т.1), а по ал. 3 - водачът-несобственик , имат и различни изпълнители деяния: по ал. 1 – не сключване на договор за ЗЗГО на притежаван автомобил, а по ал.3- управление на МПС от несобственик, за което не е сключен договор за ЗЗГО. В единия случай санкционира неправомерно действие, а в другия - неправомерно бездействие. Затова, ако се управлява МПС, за което не е сключен задължителен застрахователен договор, отговорност може да се търси от водача по чл. 638, ал. 4 от КЗ, а собственикът ще отговаря по ал.1 – за неизпълнение на задължението сключване на договора, а ако собственикът управлява МПС – по ал.1, защото субект на нарушението по ал.3 на чл. 638 е водач-несобственик. Казано с други думи, отговорността на собственика по ал.1 на чл. 638 КЗ е абсолютна и в всички случаи, дори при неуправление на автомобила, достатъчно е да притежа

правото на собственост върху него и да не е сключил застрахователния договор. Редът за реализиране на отговорността е чрез съставяне на АУАН и НП.

Собственикът ще носи отговорност и когато се управлява от друго лице собственото му МПС, но това управление следва да е установено с АТСС – чл. 647, ал.3 и чл. 638, ал.4 от КЗ.

Тези норми (втората санкционна) въвеждат самостоятелен състав нарушение (спрямо коментираните по-горе два други), като отговорността е собственика за неключване на договор по отношение на собствено МПС, което е установено управление на посочената дата.

Неправилно се възприема от някои съдилища, че щом се касае управление на МПС, отговорност следва да носи само водачът и нормата на чл.638 ал.4 от КЗ е във връзка с ал.3. Първо – както се посочи вече препращането от чл.638, ал.4 към ал.1 е само досежно размера на предвиденото в двете точки на ал.1 наказание (глоба или имуществена санкция), т.е. досежно наказанието, но не и досежно основанието за реализиране на отговорността. Съвсем ясно и недвусмислено било решението на законодателя да въведе този самостоятелен състав, за който той е препратил само към реда и условията на чл. 189 , ал.4 от ЗДвП, но не и към основанията за издаване на ЕФ. Мотив, че волята е именно такава, са изрични решения да се санкционира на това основание само собственика (чия отговорност е абсолютна) и в тази връзка да не се прилага ал.5 на чл.189 ЗДвП деклариране на обстоятелството кое лице е управлявало МПС, за да понесе отговорността за нарушението.

Доколкото чл.647, ал.3 от КЗ препраща само и единствено към реда и условията на ЗДвП, но не и основанията за издаване на ЕФ, а в случая ползвана АТСС е мобилна (виж и на л. 9 и 31 от делото), поради което следва неизменна проверка и дали са спазени нормативните изисквания при ползването ѝ.

В процесния случай движението е заснето от мобилна система за контрол на скоростта на МПС с дефиниция по §6 от ДР на ЗДвП - т. 65. Същата функционира напълно независимо от оператор. Съгласно чл.4 от Наредба 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътища (в сила от 16.01.2018 г.) - за осъществяване на контрол на участниците

движението по пътищата се използват АТСС, пуснати на пазара и/или в действие по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип вписани в регистъра на Българския институт по метрология. Възможността такъв вид средство за измерване да се установява нарушение, за което може се издаде електронен фиш е законодателно призната с чл.189, ал.4 от ЗДвП (Д 19/15г). Същата, както всъщност и Наредбата 8121з-532/12,05,15г. са били в сила и са действащи нормативни източници към момента на установяване на нарушението.

Принадлежността на процесното устройство към точно този вид средство за измерване е призната на база на установената дефиниция и данните документът от БИМ на л.9 от делото за „съответствие с одобрения тип.. Действително в приложеният протокол от проверка за техническа изправност наименованието на АТСС е „m*Speedet 2D“, докато в ЕФ то е наименована „TWIN*CAM“, но не може да не направи впечатление, че фабричният му номер един и същ - № SD2D0027, което гарантира идентичността на процесното АТСС. Отделно от това се установява, че въпросното АТСС може да се използва, както за контрол на скорост, така и като „Система за автоматично разпознаване/идентификация на регистрационни номера“ на МПС /САИРН/, както в този случай системата е наименована АИС „Трафик“ /виж отново методическото указание за експлоатация на процесното МПС, както и отговор на началник СИ при ОДМВР-Пазарджик на л.31 от делото/.

Фактът, че според протокола от БИМ, системата е сертифицирана за заснемане движение на автомобили при осъществяване и на контрол за скорост, още по-голямо основание показва, че е сертифицирана и само да заснема движение на автомобили, с цел проверка за наличие на ЗЗГО.

В случая и достоверността на показанията на уреда е гарантирана, тъй като данните в ЕФ са възпроизведени от приложените като веществе доказателствено средство (виж чл.189, ал.15 ЗДвП) - фотос ведно с отразен конкретни параметри /виж отново на л. 10 извадка от паметта на процесното АТСС – „Справка по критерии mOffice“ с приоритет „застраховка“. Само изображението илюстрира процесния автомобил, разположението му на пътно платно и конкретно посоката, в която се сочи, че е станало заснемане и обективира дори разпознат рег. номер на автомобила в достатъчно близък

възприемането му план.

В самия ЕФ е посочено конкретно мястото на извършване, респ. заснема на нарушението – АМ „Тракия“, км.59-ти, с посока на движение на автомобили към гр.София. Това обаче не е обективизирано на горекоментираната извадка на паметта на АТСС. В същото време обаче следва да се каже, че е абсолютно без значение е къде е пътят, по който се е движел автомобила при заснемане на нарушението, като се има предвид застрахователният предмет по договора ЗЗГО - чл. 477, ал.1 КЗ (гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства).

Няма намеса в работата на системата и липсва субективен фактор към момента на установяване на нарушението. Такава има едва след като интегрирани всички отчетени и записани данни, за да се материализира информацията на хартиен носител (виж отново писмото на л.31)

Несъмнено е, че заснемането е станало със автоматизирано техническо средство. Налице е попълнен от служителя на сектор „ПП“ при ОДМ Пазарджик /оператор със системата/ протокол по чл. 0 от Наредбата 8121 з-53 15 г. (виж на л. 8 от делото) . Протоколът е от датата на нарушението, чиито чл. попада в периода от време, през който автоматизираното техническо средство (АТСС) е било в работен режим (виж в протокола).

Същият отразява и патрулния автомобил, в който е било поставено АТСС неговия регистрационен номер и местонахождение. Посочено е мястото на контрол – АМ „Тракия“ и път II-37, както и началото и краят на контролирания участък – сектор „ПП“-Пазарджик. Все от писмото на л.31 от делото става ясно, че АТСС се активира при стартиране на двигателя на МПС, в което е монтиран – патрулен автомобил с рег. № ***, като се деактивира 20 минути след негово изключване, като всяко едно превозно средство, което е навлязло в обхвата на камерата на техническото средство, бива заснето автоматично, посредством регистрационния номер на автомобила. На екрана на компютърна конфигурация, оборудвана в купето на автомобила, се показва информацията за различни критерии в това число и ЗЗГО. Цялата тази информация се прехвърля автоматично в модул "Справка по критерии" в АИС "Трафик" файло

съдържащи данни за заснети нарушения от тип "застраховка" (без сключена валидна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите"), съгласи методическите указания за работа с автоматизирано техническо средство система Twin*CAM с № SD2D0027 - АИС Трафик. След което информацията касаеща заснетите МПС без ЗЗГО, се проверява допълнително от служител, информационната система на МВР и Гаранционния фонд и ако се потвърди, че действителност има налице управление на МПС без ЗЗГО, чак тогава пристъпва към издаване на електрон фиш по КЗ.

Не е спазено изискването на чл. 10 от Наредбата за фотос, който онагледява начина на разположение на система за контрол, но това не е било необходимо, т.к. въпросната система е мобилна, но не и преносима, т.е. не може да се разполага извън полицейския автомобил, съответно за неговата експлоатация не се изисква направата на снимка, каквото е изискването към преносимите АТСС за контрол на скоростта, при временното им разполагане на пътен участък, съгласно чл.10 ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.

Предвид нормата на чл.1 от Наредба 8121 з-532/2015 г., тя урежда изцяло реда и условията за ползване на мобилни АТСС за контрол на правилата за движение по пътищата, а не само за контрол за скоростта. Спазването на този ред и условия е гаранция за възможността по този облекчен ред да се издаде този вид санкционен документ – ЕФ и това изискване е в посоченото ТР 1/ 2014 ВАС: „Поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура с оглед спазването на определени изисквания (арг. чл. 32, ал. 2 от Конституцията). ... Във връзка с използването на мобилни технически средства правилата трябва да бъдат достатъчно ясни и подробни, за да дадат гражданите съответно указание за условията и обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват. Нито ЗДвП обаче, нито който да е друг закон регламентира процедура, регулираща действията на контролни органи при използването на мобилни технически средства ...“ . В резултат на този безусловен упрек на ВАС беше приета и цитираната горе Наредбата 8121 з-532 на 12 май 2015г. – за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Ако е спазен реда и условията по нея – законосъобразността на ЕФ е гледна точка на процедурата по установяване на нарушението чрез заснемане

АТСС е гарантирана. И обратното – нарушението в условията и реда на Наредбата водят до незаконосъобразност на издадения при опорочена процедура ЕФ.

Тук следва изключително важното уточнение. Цитираното горе ТР е от 2014г., Наредбата е приета на 12.05.2015г., а КЗ е в сила от 01.01.2016г., така както се посочи вече - Наредбата е приета предвид критиките в ТР, прието по повод противоречива съдебна практика по обжалвани ЕФ за превишена скорост. Затова и част от процедурата по Наредбата касае основно контрола на скоростта а поради това и реквизитите в протокола за ползване на АТСС по чл. 10 от Наредбата детайлно отразяват обстоятелства, които имат за цел да гарантират точното ѝ установяване. Според чл.10 от Наредбата следва да се попълни протокола по утвърден в приложения към нея образец и такъв е бил попълнен процесната проверка – виж на л. 8. Протоколът отразява всички важни обстоятелства, които са от решаващо значение за нормативната възможност да издаде фиша. От чл.11 на Наредбата, а и от писмото на л. 31 става ясно, мобилната АТСС се ползва със служебен автомобил, който очевидно може да позициониран стационарно и системата ще е „работеща на място на контрол или автомобилът да се движи, при което системата ще заснема автомобили в процес на движение. Точно такава е нормативното предвиждане на чл.11 от Наредбата.

Според ал.2 на чл.11 „В случаите на осъществяване на контрол с мобилна АТСС във време на движение нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на административно-наказателната отговорност извършеното нарушение. За нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават“. Нормата на ал.2 следва да се тълкува в систематиката на ал.1, която определя двата вида мобилна АТСС (стационарно и в движещ се служебен автомобил) и изрично посочва, че те се ползват за „измерване скоростта на пътя“. Затова и напълно логично е предписаното с ал.2 – че когато такъв контрол се осъществява с АТСС във време на движение, нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на административно-наказателна отговорност, като фишове не се издават. Това обаче няма никакво отношение към нарушението, установено в реда на чл.647, ал.3 от КЗ, тъй като, за да е осъществено е достатъчно да има управление на МПС без застраховка, което да е заснето с АТСС.

В протокола по чл. 10 това обстоятелство (дали мобилната АТСС е стационарен режим или е във движение) следва да се отрази задължително п контрол на скоростта и то е предвидено по образца: „режим на измерване“ (ви образца по приложението) и следва да се отрази какъв вид е : „С - стационаре или „Д – в движение“. Това е така, защото фактът дали заснемането се прави мобилна АТСС в стационарен режим или в движение е от значение, но само п ползване на АТСС за контрол на скоростта. Това обстоятелство не е релевант за контрола на изпълнението на задължение по КЗ за сключване на ЗЗГО, т като при него е от значение само дали е заснето управление на МПС (та изисква съставът на чл.683, ал.4/чл.647,ал.3) , по отношение на което проверява наличие на договор за такъв вид застраховка. В същия смисъл след да се дискутират и възприемат липсите на други реквизити по протокола – мяс на пътния знак за въвеждане ограничение на скоростта, отстояние до АТСС метри, точно местонахождение на мястото на контрол и др., които изключително от значение във връзка с установяване на конкретна стойност п скоростта на конкретно място.

Поради това и процесния протокол следва да се приеме, че съдържа всич необходимите реквизити, предвид целта, за която е ползвана АТСС в случая. него е посочено достатъчно ясно, че мястото на контрол е АМ „Тракия“ и път 37 /разбирай за тези им участъци, попадащи на територията на сектор „ПП Пазарджик/, посочен е времеви диапазон на работа с АТСС, номерът на първо изображение, броят на установените нарушения, поставен е и подпис сред имената на пътния полицаи, който е позиционирал уреда, а протоколът е б предаден за съхранение ведно с наличните записи от процесния контрол деловодството на сектора и е надлежно регистриран – виж горе дяс. Несъстоятелно е възражението на пълномощника на жалбоподателя, че не би възможно процесното АТСС да е работило на инкриминираната дата от 07:30 до 19:00ч., както е отразено в протокола. Тук отново следва да се припомн поясненото в писмото на л.31 от делото, че техническото средство разположен патрулен автомобил, като се активира при стартиране на двигателя на МПС и се деактивира 20 минути след неговото изключване. Това не значи, АТСС работи непрекъснато 12 часа, т.к. е възможно патрулният автомобил да бъде спрян на място от полицейския служител-оператор с АТСС, като наприм в продължение на няколко часа той извършва друга дейност – наприм

физически проверки на водачи, чрез подаване на стоп-палка, след което отново да поднови дейността на АТСС чрез стартиране на двигателя, респ. заснемане на МПС с цел проверка за наличие на ЗЗГО. Ето защо в протокола е посочено почасово началото и края на работата с АТСС, а не че с него е работено непрекъснато в записания интервал от време.

При всичко това и като се има предвид изложеното горе, за целите, за които е ползвано АТСС – заснемане управление на МПС (за да се провери дали в този момент има договор за него за ЗЗГО), протоколът е надлежно попълнен с необходимите реквизити, за да бъде гаранция за достоверност на отразените в него обстоятелства по ползване на АТСС.

С оглед казаното е несъмнено, че използването на заснемащото техническо средство, регистриращо извършени нарушения от процесния вид, е станало нормативно определена процедура, при спазване на поставените изисквания технически инструкции на производителя на измервателния уред.

Не е спорно и е установено, че собственик на процесното МПС е жалбоподателят С. (виж справка на л.12), както и че той не е изпълнил задължението си по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ за сключване на договор за ЗЗГО за този автомобил (който факт не е спорен, а установим и чрез елементарна онлајн справка в Гаранционен фонд на Р България по рег. № на МПС).

Съвсем ясно става, че субект на нарушението е собственика на автомобил, който в случая е посоченото ясно и достатъчно индивидуализирано физическо лице .

Нарушението правилно е квалифицирано като такова по чл. 638, ал.4, т.1, в съгласие с чл. 461, т.1, в съгласие с чл. 483, ал.1 т.1 от КЗ, доколкото първата чл.638 ал.4 препраща към ал. 1, т.1, който препраща към чл. 483, ал.1 т.1 от КЗ, а чл. 461, т.1 въвежда задължителния характер на процесния вид застраховка.

Наложената глоба е в твърд размер и не подлежи на изменение.

Генералният извод на съда е, че обжалваният ЕФ следва да се потвърди.

При този изход от делото, който е неблагоприятен за жалбоподателя, не явява неоснователна претенцията за присъждане в негова полза на сторени

разноски за процесуално представителство.

При този изход от делото – потвърждаване на ЕФ, принципно ответна страна – ОДМВР-Пазарджик, би имала право на разноски. В същото време оба искането на А. С. Г., в качеството му на пълномощник на директора на ОДМВР-Пазарджик, от която териториална структура е издаден фишът, направено постъпило писмено становище по съществото на спора преди последно съдебно заседание, а именно за присъждане на разноски на основание чл.63 ал.1 вр. с ал.3 от ЗАНН, във вр. с чл.144 от АПК и във вр. с чл.78 ал.8 във вр. с чл.3 т.3, пр.2 от ГПК, не може да бъде уважено. Това е така, защото видно представеното пълномощно пълномощникът А. С. Г. – началник сектор „ПП“ при ОДМВР-Пазарджик е лице с юридическо образование.

Тук веднага следва да се каже, че отговорността за разноски е обективна невиновна, като на репарирание подлежат само действително направени разноски, чието присъждане законодателят е предвидил. Единствено изключение, което законодателят предвижда, е в хипотезата на [чл.78 ал.8 ГПК](#), която гласи, че в полза на юридически лица или еднолични търговци присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Това е единственото законоустановено изключение когато ще е законосъобразно присъждането на разноски, без същите да са доказани по делото. Нормата на [чл.78 ал.8 от ГПК](#) е процесуална и като такава излиза от публично-правен ред, визира изключение от общото правило за присъждане на разноските и според настоящия състав не следва да се тълкува разширително или да се прилага по аналогия и в хипотезите, когато страната по делото представлявана не от юрисконсулт, а от други служители с юридическо образование по смисъла на [чл. 32, т. 3, предл. 2 от ГПК](#).

В конкретния казус директорът на ОДМВР-Пазарджик е бил надлежно представляван в АНП по пълномощие от началника на сектор „ПП“ при същата дирекция, което в случая е допустимо по силата на чл.32, т.3, предл.2 от ГПК във вр. с чл.17 ал.3 от АПК, като пълномощникът своевременно е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а изходът на спора е частично благоприятен за представляваната от него страна, но липсва законово основание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, тъй като ОДМВР-Пазарджик не е бил представляван от юрисконсулт, каквото е изискването на [чл. 78, ал. 8](#).

ГПК.

В този смисъл има достатъчно съдебна практика, като само за пример могло да се цитира Решение № 1739/17.02.2016г. на ВАС по адм. д. № 14713/2015г., IV отделение, в което е казано: „Заплащането на юрисконсултска възнаграждение е уредено в [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#), който текст е субсидиарно приложим чрез нормата на [чл. 144 от АПК](#). Както в разпоредбите на [чл. 143 от АПК](#), така и на [чл. 78 от ГПК](#) законодателят регламентира присъждането на реално направените в хода на съдебния процес разноски, размерът на които и заплащането им се доказват с представяне на платежни документи и с прилагане на списък. Единственото отклонение от този принцип е предвиден в [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#), която норма е приложима само по отношение на възнаграждението на юрисконсултите. Други лица с юридическо образование, представляващи съответния орган са посочени в нормата на [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#). Настоящият съдебен състав счита, горепосочената разпоредба представлява изключение от общото правило, поради което недопустимо разширителното ѝ тълкуване и прилагането ѝ по аналогия. Ето защо разноски на основание [чл. 78, ал. 8 от ГПК](#) се присъждат на основание [Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#) само при защита от юрисконсулт, не и от друго лице с юридическо образование, което е чл. на колективен административен орган. Изложеното не противоречи на [Тълкувателно решение № 3 от 13 май 2010 г.](#) на Общото събрание на колегията във Върховния административен съд, постановено по тълкувателно дело № 5/2009 г., на което се позовава касаторът. В него е направено разграничение между едноличен административен орган - министър, областен управител, кмет, директор и др. и колективен административен орган със статут на юридическо лице - Комисия за защита на конкуренцията, Комисия за енергийно и водно регулиране и др.; колективен административен орган без статут на ЮЛ. Посоченото тълкувателно решение се отнася до присъждане на възнаграждение, в случай, че административният орган е представляван в съдебно производство от юрисконсулт, а не от друго лице с юридическо образование“.

В аналогичен смисъл са и Решение № 1141/03.02.2016г. на ВАС по адм. д. № 13808/2015г., IV отделение, Определение № 47/26.01.2017г. на Административен съд София-област по адм. д. № 62/2017г., Решение № 80/08.02.2017г. на Административен съд София-област по адм. д. № 1059/2016г., Решение № 2192/17.12.2019г. на Административен съд Бургас по адм. д. № 3049/2019г. и др.

По изложените до тук съображения Пазарджишкият районен съд настоящият състав, след като извърши анализ на установените обстоятелства и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия Г, № 0022006 на ОД на МВР Пазарджик, с който на Н. С. С., ЕГН ***** от гр.Хасково, на основан чл.638 ал.4 от КЗ, във вр. с чл.638 ал.1, т.1, във вр. с чл.461, т.1 и нарушение на чл.483 ал.1, т.1 от КЗ е наложена глоба в размер на 250л /двеста и петдесет лева/.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пр Пазарджишкия административен съд.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____